

عنوان مقاله:

معرفی معماری دست کندهای تیس چابهار، جنوب شرق ایران

محل انتشار:

همایش بین المللی شرق شناسی، تاریخ و ادبیات پارسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حسین سرحدی دادیان - استادیار گروه باستان شناسی و مرکز تحقیقات باستان شناسی دانشگاه زابل

حسین مرادیوسفی - دانشجوی دکترا باستان شناسی دانشگاه تهران

وحید پورژقان - عضو هیات علمی گروه مرمت آثار تاریخی فرهنگی، دانشگاه زابل

غفور براهویی - کارشناس ارشد باستان شناسی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

مقاله پیش رو سعی دارد به معرفی و مطالعه غارهای تیس در شهرستان چابهار برای اولین بار بپردازد. چابهار در جنوبی ترین بخش استان سیستان و بلوچستان بر کناره دریای عمان قرار دارد این منطقه به لحاظ تاریخی یکی از مهمترین مراکز استقرار انسانی و پل ارتباطی جنوب شرق ایران با سایر تمدنهای دیگر از جمله استقرار های جنوب خلیج فارس و دریای عمان بوده است. پرداختن به جنبه های مختلف تاریخی این منطقه با توجه به غنای فرهنگی آن احساس می شود و در این خصوص نگارندگان به مطالعه غارهای سه گانه کنده شده بر دامنه کوه شهباز بند پرداخته اند. این غارها یا معماری کنده شده در حدود 25 متر بالاتر از جاده در ضلع شمالی روستای تیس واقع شده است و از دو دیگه مورد مطالعه قرار گرفته است. الف) نوع ساختار غارهای سه گانه ب) نوع کاربرد این غارها با توجه به مواد فرهنگی و سایر آثار موجود در محل. از سه غار کنده شده غار مرکزی و شرقی قابل دسترسی است و غار غربی به دلیل ریزش کوه مسدود شده و در حال حاضر قابل بررسی دقیق نمی باشد. دیوارهای غار مرکزی دارای اندود گچ است که با توجه به وجود قبر در داخل غار مرکزی این مکان جهت تدفین استفاده شده است. غار غربی که داری اندود گچ است بدون هیچ شواهدی از وجود قبر احتمالا بیشتر جنبه زیارتی داشته است. اما مطالعات اخیر نشان داد که مکان فوق با توجه به وجود قبر در داخل آنها و همچنین رو به دریا بودن و بر اساس مطالعات مردم شناسی بیشتر جنبه تقدس داشته که توسط مردم محل در دامنه کوه کنده شده است و متعلق به دوره اسلامی متاخر است.

کلمات کلیدی:

معماری دست کند، چابهار، روستای تیس، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/729165>

